

ZPRÁVY Z MEDŽUGORJE

č. 10 /1989

Dne 25. listopadu 1989 dala Matka Boží duchovní vzkaz:
"DRAHÉ DĚTI: UŽ LÉTA VÁS ZVU TĚMITO POSELSTVÍMI, KTERÁ VÁM DÁVÁM. DÍTKY, POSELSTVÍMI SI PŘEJI VYTVOŘIT PŘEKRÁSNOU MOZAIKU VE VAŠICH SROCÍCH, ABYCH KAŽDÉHO Z VÁS JAKO ORIGINALNÍ OBRAZ MOHLA VĚNOVAT BOHU. PROTO, DÍTKY, PŘEJI SI, ABY VAŠE ROZHODNUTÍ BYLO SVOBODNÉ PŘED BOHEM, VŽDYŽ ON VÁM DÁVÁ SVOBODU. MOŽETE SE, ABYSTE SE BEZ JAKÉMKOLIV SATANŮVA VLIVU ROZHODLY JEN PRO BOHA. MODLÍM SE ZA VÁS U BOHA A ŽÁDÁM VAŠI ODEVZDANOST BOHU. DĚKUJI VÁM, ŽE JSTE PŘIJALY MOU VÝZVU!"

+++

Z rozhovoru s dr. Slavkem Barbaričem

Proč Matka Boží dává tolik poselství?

Chápu všechny, jimž je nápadné, že Panna Maria hodně mluví. Chápu i ty, kteří tvrdí, že by stačilo jediné poselství. A chápu i všechny ty, kdo říkají, že vůbec žádné zjevení nepotřebujeme, vždyť máme Písmo svaté, máme církev a svátosti - máme všechno. Vím, že jedna z prvních otázek v Medžugorji byla: "Proč denně?" Myslím, že na to není přímá odpověď. Když o tom lidé se mnou mluví, ptám se jich vždycky, proč si vlastně kladou tuto otázku? Někdo snad srovnává zdejší události s "Lurdu nebo s Fatimou. Na obou místech to však bylo jinak. A proč je to v Medžugorji právě takto? Chápu, že zdejší každodenní zjevení se pak stávají problémem. Nemáme však žádný důvod domnívat se, že zjevení Panny Marie během dějin se musí odehrávat stejným způsobem. Ve skutečnosti se všechna církevně uznaná zjevení od sebe navzájem lišila.

Akceptujeme-li skutečnost, že Panna Maria se zjevila jednou nebo osmáctkrát, pak bychom měli též připustit, že přijde, jak často chce, třeba každý den. Ti, kdo se touto otázkou zabývají, by se měli zeptat sami sebe, co jim na tom vadí. - Jako kněz, který byl často s vidoucími při zjevení, jsem se zpočátku přirozeně také ptal: "Proč denně?" Uvažoval jsem o hypotéze vnitřního mechanismu, vnitřní potřeby, podle níž se myslelo, že vidoucí měli na začátku silný zážitek, který se potom v jejich "vnitřním světě" znovu a znovu reprodukoval. Vidoucí však už byli vyšetřováni i během extáze 20-30 lékaři. Pokaždé bylo zjištěno, že jsou mimo vnímatečný svět, že nevidí a neslyší, co se děje kolem nich. To mě posílilo ve víře, že se skutečně pokadě setkávají s Matkou Boží.

Prostřednictvím Písma svatého a církve máme plnost Zjevení. Přesto nemůžeme ignorovat, že vidoucí předávají poselství a že si to Panna Maria přeje. Toto dění nelze chápat jinak než na výchovné úrovni: na začátku Panna Maria vytýčila cíl, např. mír a smíření. Potom vysvětluje, jak lze k tomu cíli dospět: vnitřním růstem a modlitbou. Potom nám vysvětluje, co to znamená: dobře se modlit, co to znamená postit se, a proč se máme postit. Ukazuje nám body, pomocí kterých se můžeme orientovat a postupovat na této cestě.

Io množství výzev a poselství vidím jako kaménky, ze kterých se skládá velká mozaika... V průběhu této duchovní výchovy, zatímco skládáme kamének ke kaménku, se také učíme rozpoznávat duchovní postavu Panny Marie, její duchovní tvář. A získáváme tím jistotu, že doprovází náš vývoj s láskou starostlivé matky.

Považujeme-li za možné, že se Matka Boží skutečně zjevuje, tak proč se horšit nad délkou zjevení nebo nad počtem poselství. Matka Páně, které se podílí na životě Nejsvětější Trojice jako žádná jiná bytost, nevolila svévolně způsob svých zjevení. A dává nám jenom ta poselství, která skutečně potřebujeme. Jestliže mnohá poselství jsou si podobná, je to jako když starostlivá matka píše dopisy... Syn nebude říkat: "Minulý týden jsem dostal dopis, nač potřebuji dnes další?" Ale bude se těšit z každého slova.

Vidíme-li poselství a jejich hojnost na této úrovni, nebudou nám vadit, ale pomohou nám a povedou nás dál. Panna Maria si přeje, abychom je takto chápali. A jestliže mnohé výzvy opakuje, je to proto, aby nám postavila před oči vážnost situace a nutnost obrácení.

V Lurdech se Matka Boží zjevovala jen na určitém místě a v určitou hodinu. Zde bývají zjevení na různých místech a někdy i v různé době.

Ano, v Lurdech byla zjevení vždy na tomtéž místě a v téže době. V Medžugorji je to jiné. Tato zjevení zřejmě nejsou vázána na určitý čas a na určité místo, ale na osobu vidoucího. Uskutečňují se tam, kde se právě nachází. Panna Maria jim to výslovně slíbila: Kde jsou, tam se jim zjeví. Je však zajímavé všimnout si souvislosti: Kdyby se zde Panna Maria držela jednoho místa nebo určité hodiny, byl by stát už dávno zjevení znemožnil. Vzpomeňme jen: Zjevení začala na kopci, všichni tam putovali, a pak to bylo zakázáno. Vidoucí tehdy nevěděli, zda se jim Panna Maria bude nadále zjevovat. Marija Pavlovičová mi později vyprávěla, jak byla překvapená a udivená, když Panna Maria přišla k ní domů, když se jí tam zjevila. Teprve po zákazu chodit na kopec si vidoucí všimli, že Panna Maria chodí za nimi.

V prvních dnech byly děti odvezeny do Čapljiny, aby se jim zabránilo být v době zjevení doma. Vystoupily z auta, modlily se vedle silnice a Panna Maria přišla. Později, když zjevení byla v kostele, přicházeli všichni vidoucí, jak jen mohli, do kostela. Když nemohli, Panna Maria se jim ukázala na jiných místech. Když jim pak bylo zakázáno mít zjevení v kostele, ptaly se znovu Panny Marie. A ona jim odpověděla: "Tam, kde jste, budu s vámi!"...

Avšak mnohem důležitější je v této souvislosti je jiná dimenze. Tím, že Panna Maria se zjevuje hlavně tam, kde se vidoucí sejdou k modlitbě, pomáhá nám porozumět Ježíšovu slovu: "Kde dva nebo tři jsou shromážděni v mém jménu, jsem uprostřed nich" (Mt 18,20). Ježíš neříká: "Musíte se sejít v kostele", nýbrž: "Tam, kde se sejdete, jsem s vámi". Tímto způsobem tedy Panna Maria pomáhá pochopit následující pravdu: "Modli se, kdekoli se nacházíš! Bůh tě slyší a Ježíš je tam s tebou". Pomáhá nám pochopit, že Bůh je s námi, kdekoli jsme.

Nejsou vizionáři nemocní nebo parapsychologicky ovlivňováni?

K tomu bych chtěl říci, že vidoucí neprokazují ve svém chování žádné chorobné známky, ani psychické, ani duchovní, ani tělesné. Jen Vicka je od roku 1985 podle některých nemocná. Osobně bych u Vicky mluvil spíše o určitém utrpení, které na sebe bere. Jednoho dne snad o tom budeme vědět víc.

Vidoucí tedy neprokazují ve svém životě žádné chorobné známky, ani duchovní, ani psychické. Mluvílo s nimi už množství psychiatrů, ale nějakou chorobu dosud nezjistil žádný z nich.

Někdo by mohl tvrdit, že zjevení sama o sobě jsou chorobným zjevem. Avšak lékaři a psychiatři neshledávají na extázích nic chorobného. Vidoucí nedostávají žádné injekce, ani nemají nějaký zvláštní trénink, aby se dostali do určitého psychického stavu, v němž nevidí a neslyší své okolí. A pozorujeme-li poselství, která v extázi dostávají, je nám nápadná jejich krása a hloubka. Na vidoucích pak pozorujeme výrazný proces duchovního a duševního růstu a zrání. Hypotéza nemoci tedy odpadá, poněvadž ovoce tohoto dění je dobré pro všechny zúčastněné.

Druhá hypotéza se týká parapsychologického vlivu: Někdo by mohl ve vidoucích nalézt médium, nebo určitá situace by z nich mohla médium udělat. Zde je dobré zdůraznit, že vidoucí jsou duchovně a duševně tak rozdílných povah a charakterů, že tyto možnosti nepřicházejí vůbec v úvahu: vidoucí netvoří vůbec žádnou skupinu, ani podle charakteru, ani podle věku. Zažil jsem i situace, kdy mezi nimi bylo napětí a jejich vzájemný vztah nebyl nijak srdečný. Zcela zajedno jsou jen v tom, co se týká zjevení Matky Boží.

Bylo uvažováno o hypotéze, že vše je jen dobře vizionáři nahráno?

Po několika letech zjevení a po tom všem, co vidoucí zpočátku prodělali, to můžeme absolutně vyloučit. Jakov mi říkal právě před několika dny, jak je to pro něj těžké, plnit školní povinnosti a zároveň být k dispozici poutníkům. Každý, kdo se v Medžugorji osobně obeznámil se situací vidoucích, považuje za nemožné, aby nám něco řekli. I kdyby na začátku, v červnu 1981, byli opravdu jen něco hrůli, byli by s tím přestali, když státní orgány zasáhly s výhrůzkami, výsledky a psychiatrickým vyšetřováním. Nebo by se z nich časem stali fanatici. A stali se jimi? Vůbec ne, naopak.

Jednou po zjevení řekl vídeňský novinář Jakovovi: "Neměl jsem dojem, že bys dnes měl zjevení. Přetím i potom jsi působil roztržitě. A během zjevení se mi zdálo, že cukáš očima." Jak na to reagoval Jakov? Vzpomínám si přesně, že řekl: "Ale ano, měl jsem zjevení, jako ostatní." Na to novinář: "Ale já jsem měl dojem, že to jen tak předstíráš, protože přicházejí lidé." Na to Jakov: "Co mám dělat, když tomu nevěříš?" - Kdyby chtěl Jakov něco předvádět, jistě by mu víc záleželo na tom, aby mu lidé věřili.

A ještě něco: Mnohdy se tvrdí, že zjevení v Medžugorji si vymysleli františkáni, nebo přinejmenším je využívají pro své účely. K tomu bych rád podotkl, že - vyjma případy, kdy jsme byli přizváni jako tlumočníci - jsme např. nikdy nešli s novináři za vidoucími, abychom dávali pozor, zda děti "správně" odpovídají. Lidé s nimi vždy mluví sami: my františkáni jsme nikdy nekontrolovali, co říkají, poněvadž jsme došli k přesvědčení, že to, co se zde děje, nemůže být žádná hra. Jsme jen bezbrannými svědky tohoto dění.

Zdá se, že zjevení v Medžugorji jsou pravá, ale neměli bychom počkat až na konečné církevní schválení?

Těm, kteří toto říkají, navrhuji, aby nechali stranou to vnější na medžugorských událostech a soustředili se na základní myšlenky poselství. My křesťané, kterým na více opravdu záleží, jsme i bez zjevení povinni žít v míru a lásce, věnovat čas modlitbě, postu, sv. zpovědi, mši svaté. Nemáme tedy žádný důvod vyčkávat s plněním toho, co nám Matka Boží ve svých zjeveních tak naléhavě klade na srdce. My se totiž musíme modlit, i bez zjevení. Pokud je přijímáme, Mariina zjevení nám v tom mohou pomoci. Můžeme se lišit v tom, zda považujeme zjevení za pravá nebo ne. Ale nesmíme se lišit v tom, zda se modlíme nebo ne.

Lidé, kteří chtějí čekat na konečné církevní schválení, uvádí Gamalielův výrok ze Skutků apoštolských: Je-li to od Boha, potrvá to, ne-li, rozpadne se to. - Bylo by chybou takto uvažovat.

Je dobré vědět, z jakého stanoviska to řekl. Gamaliel nepatřil k církvi, která věřila v Ježíše Krista a která pod vedením Ducha svatého za každou cenu šířila radostnou zvěst. On stál mimo, pozoroval chování křesťanů a měl právo říci: Je-li to lidské dílo, samo se rozpadne, je-li však Boží, nic je nedokáže zničit. Takto uvažovat a toto slovo brát do úst mají právo všichni, kdo stojí mimo katolickou církev. Ale smýšlíme-li tak i my, katolíci, nevznikne život a dynamika Ducha svatého, nýbrž nastane stagnace a ochrnutí.

Osobně doufám, že má víra i mé povolání jsou od Boha. Kdo mi však zaručí, že nemohu obojí zničit? Kdo může říci, že křesť těch, kdo nyní nežijí podle víry a nechodí na mši svatou, nebyl od Boha? Rozhodně byl od Boha!... Tak by se dalo říci, že svátost manželství není od Boha, jelikož se tolik lidí rozvádí. Ale k rozvodům dochází proto, že manželé nespolečně pracovali intenzivněji s Boží milostí.

Aniž bych chtěl kohokoliv odsuzovat, obávám se, že jsme blízko hříchu proti Duchu svatému, když říkáme: "Počkáme, poněvadž je-li to od Boha, nezahyne to." Každému přeci musí být jasné, že naléhavě výzvy Matky Boží, tak plně totožné s tím, co církev chce a učí už 2000 let, jsou jistě od Boha. Máme proto z jedné strany čekat na církevní posouzení těchto zjevení, z druhé strany však hned dělat vše, o č nás Matka Boží tak naléhavě prosí. Vždyť potřebujeme mír a míru docílíme obrácením, smírem mezi Bohem a lidmi a smířením lidí navzájem. Sílu ke smíření a tím k míru získáme pomocí modlitby, postu, svátosti pokání a eucharistie.

Biskupové v Medžugorji

V poslední době navštívil Medžugorje větší počet biskupů. Někteří byli na jednodenní návštěvě a někteří zůstali s poutníky i týden. Byli i ti, kteří v Medžugorji vykonali své duchovní cvičení - exercicie. Uvedeme alespoň některá jejich jména: Msgr. dr. Frano Franič (Split), Francesco Spanedda-Sassari (Itálie), Patrick Flores, arcibiskup (Nové Mexiko-Texas) se svými dvěma pomocnými biskupy Edmundem Carmodym a Bernardem Poppem, dále Ricardo Ramirez-Las Cruces (Nové Mexiko), Gratian Mundana-Gahrwal (Indie), G. Patrich Ziemann a Armando Ochaz z Los Angeles (USA), dr. Franjo

Komarica - Banja Luka, předseda Komise pro vyšetřování meďžugorských událostí, Anton Hoffmann - Passau (Německo), Raymond Mpezele - Livingston (Zambie), Hilario Cavez - Casas Grande (Mexiko) a Mario Zamočnik - Fidenza (Itálie).

Arcibiskup Flores mezi jiným řekl: "Byl jsem v lednu u Svatého Otce - papeže. Řekl jsem mu: "Svatosti, mnozí z mého arcibiskupství jdou do Meďžugorje, a já jsem ani nedovolil, ani nezakázal. Co mám dělat?" Papež mi odpověděl: "Mach lidi, at jdou! Tam se modlí!" - Povzbuzen touto odpovědí, řekl jsem papeži: "Ale i mne zvou, abych šel v srpnu s nimi." - Papež mi odpověděl: "JDI A MODLI SE ZA MNE!" - Tak jsem i já zde s papežovým pozhánáním."

+++

Oslava svátku Povýšení sv. kříže na Křiževaci

I tento rok byla oslava svátku na Křiževaci v Meďžugorji velkolepá. V předvečer 9. září 1989 v době večerní mše svaté v Meďžugorji přišlo a teprve krátce před sv. přijímáním přestalo. Mnozí, kteří byli na volném prostranství před provizorním oltářem vedle kostela, zmokli.

Toho večera jsme si uvědomovali, že po všechna léta od roku 1981 při oslavách na Křiževaci nepřšlo. Za deště by byl výstup na Křiževac obtížný a oslavy nemožné. Ale k ránu se vyčáslilo, slunce začalo svítit a nastalo překrásné počasí.

Cestou nahoru se mnoho lidí modlilo u zastavení křížové cesty. V předvečer a ve sváteční den přijalo velké množství lidí v kostele a na hoře svátost smíření.

Mše svatá začala v 11 hodin. Koncelebrovali kněží z různých kontinentů. Nadšeně kázal františkán O. Martin Dretvič z Vinkovce. Na vrcholu hory bylo asi sto tisíc lidí. Příchod a odchod lidí proběhl ukázněně. Všeobecně převládala radostná duchovní nálada.

+++

Nejvyšší vedení Společnosti svaté Anny v Meďžugorji

Čtihodná Matka Společnosti - S. Ciella Berrone - v doprovodu svých čtyř poradkyň přišla na pouť do Meďžugorje. Přišly se modlit. Společnost svaté Anny je zřízena po celém světě. Zvláště se zabývají vzděláváním. Ct. Matka řekla: "Vždy jsem dovolila svým sestrám, aby šly do Meďžugorje, kdykoliv mě požádaly. Každá z nich se vrátila s jedním přáním: Více se modlit a změnit život. To byl hlavní důvod, že jsem přišla dnes i já se svými poradkyněmi." - Na jedné pohlednici, kterou zanechala na farním úřadě, napsala: "Jsem šťastná, že jsem zde, kde jsme pocítily přítomnost Matky Boží. Vracíme se do Říma se srdcem plným radosti a s rozhodnutím změnit svůj život. Ať nám Panna Maria pomůže!"

+++

Představitelé Urbanistického podniku BiH v Meďžugorji

Čtyři členové Urbanistického podniku BiH ze Sarajeva přišli do Meďžugorje 20. 9. 1989, aby hovořili s farářem dr. fra. Orečem o plánech výstavby a potřebách poutníků. Mají uloženo provést celkový urbanistický plán zvláště pro Meďžugorje, dále pro Čitluk a Bijakoviči. Tím by se určitě pomohlo těm, kteří staví nové domy a zároveň by se chránily jednotlivé části půdy pro duchovní potřeby poutníků z ciziny i domácích.

+++

Dne 25. prosince 1989 dala Matka Boží duchovní vzkaz:

"DRAHÉ DĚTI! DNES VÁM ZVLÁŠTĚ ŽEHNÁM SVÝM MATEŘSKÝM POŽEHNÁNÍM A PŘIMLOUVÁM SE ZA VÁS U BOHA, ABY VÁM DAL OBRÁCENÍ SRDCE. UŽ LÉTA VÁS ZVU A VYBÍZÍM K HLUBOKÉMU DUCHOVNÍMU ŽIVOTU V JEDNODUCHOSTI, ALE VY JSTE TAK CHLAPOŇI. PROTO VÁS, DĚTI, PROSÍM, PŘIJMĚTE POSELSTVÍ S VÁŽNOSTÍ A ŽIJTE PODLE NICH, ABY VAŠE DUŠE NEBYLA SMUTNÁ, KYŽ NEBUDU S VÁMI A KYŽ VÁS NEPOVEDU JAKO DĚTI S NEJISTÝMI KROKY.

PROTO DĚTKY, KAŽDÝ DEN ČTĚTE POSELSTVÍ A PŘENEŠTE JE DO ŽIVOTA. MILUJI VÁS, A PROTO VÁS VŠECHNY VYZÝVÁM NA CESTU SPÁSY S BOHEM. DĚKUJI VÁM, ŽE JSTE PŘIJALY MOU VÝZVU!"

+++